

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 3419/11
14.07.2011. године
Б Е О Г Р А Д

неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Соње Манојловић, као председника већа, судије Драгана Ћесаровића и Здравке Ђурђевић, као чланова већа, са судијским помоћником Браниславом Муњић, као записничарем, у кривичном предмету против *окривљеног АА*, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, одлучујући о жалби Првог основног јавног тужилаштва у Београду, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду К.бр.21771/2010 од 07.06.2011. године, у седници већа одржаној дана *14. јула 2011. године*, донео је следеће

Р Е Ш Е Њ Е

Поводом жалбе Првог основног јавног тужилаштва у Београду, а по службеној дужности, *УКИДА СЕ* пресуда Првог основног суда у Београду К.бр.21771/2010 од 07.06.2011. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.21771/2010 од 07.06.2011. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, па му је уз примену законских прописа изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом окривљеном је применом одредби члана 246 став 3 КЗ, у вези члана 87 КЗ, изречена мера безбедности одузимање предмета кривичног дела и то опојне дроге хероина у количини од 1,25 грама, а обавезан је и да на име трошкова поступка који се односе на судски паушал, исплати износ од 3.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Против ове пресуде, жалбу је изјавио Први основни јавни тужилац у Београду због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се првостепена пресуда преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији и окривљеном АА изрекне условна осуда којом ће му се утврдити казна затвора у дужем

временском трајању са дужим роком проверавања.

Апелациони јавни тужилац у Београду је подржао жалбу Првог основног јавног тужиоца, али је предложио да се првостепена пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа, размотрио је ожалбену пресуду, па је поступајући истовремено и по жалбеним наводима надлежног тужиоца, али испитујући пресуду и по службеној дужности, у смислу члана 380 ЗКП, нашао да је иста донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11, која води обавезном укидању исте.

Наиме, према изреци првостепене пресуде, окривљени АА, који је оглашен кривим за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, до сада је два пута осуђиван и то пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.1892/89 од 19.10.1989. године, због кривичног дела из члана 205 став 4 КЗ РС, када му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, која се неће извршити уколико у року од 2 (две) године не изврши ново кривично дело и пресудом Петог општинског суда у Београду К.бр.905/92 од 05.10.1994. године, због кривичног дела из члана 33 став 1 Закона о оружју и муницији, којом приликом му је такође изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и одређено да се она неће извршити уколико у року од 3 (три) године не изврши ново кривично дело.

Међутим, у односу на одлучне чињенице које се тичу личности окривљеног, у образложењу побијане пресуде првостепени суд одлучујући о врсти и висини кривичне санкције наводи да је ценио све околности из члана 54 КЗ које утичу да казна буде већа или мања, па је између осталих, од олакшавајућих околности окривљеном ценио и чињеницу да је до сада неосуђиван, а отежавајућих околности на његовој страни није нашао. Одмах након тога суд констатује да стоји чињеница да је према извештају из казнене евиденције окривљени два пута до сада осуђиван, којом приликом су му изрицане условне осуде, али сматра да је у конкретном случају наступила законска рехабилитација, у смислу члана 98 КЗ, због чега му ранију осуђиваност није узео као отежавајућу околност, не дајући при том никакве разлоге за овакво своје закључивање.

Имајући у виду напред изнето, по налажењу Апелационог суда, изрека првостепене пресуде је у супротности са овако датим образложењем, а што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, која води обавезном укидању пресуде.

Осим тога, образложење првостепеног суда које се тиче олакшавајуће околности на страни окривљеног у виду његове неосуђиваности, уз констатацију првостепеног суда да је имао у виду да је окривљени до сада два пута осуђиван, те да су му изрицане условне осуде, али да сматра да је у конкретном случају наступила законска рехабилитација, за сада је неприхватљиво, јер за овакво своје закључивање првостепени суд не само да није дао довољне и јасне, него није дао никакве разлоге, што такође представља

битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП.

Наиме, одредбом члана 98 став 2 ЗКП је прописано да законска рехабилитација настаје ако лице коме је изречена условна осуда у време проверавања и у року од годину дана по истеку рока проверавања не учини ново кривично дело.

У конкретном случају, према извештају из казнене евиденције коју је првостепени суд прочитао у току доказног поступка, несумњиво је утврђено да су окривљеном АА због извршених кривичних дела до сада два пута изречене условне осуде и то први пут пресудом првог Општинског суда у Београду К.бр.1892/89 од 19.10.1989. године, а потом и пресудом Петог општинског суда у Београду К.бр.905/92 од 05.10.1994. године. Дакле, имајући у виду напред изнето, несумњиво се може закључити да је кривични поступак у коме је окривљеном изречена условна осуда пресудом Петог општинског суда у Београду, започео најкасније 1992. године, јер је исти вођен под ознаком К.бр.905/92, дакле, пре истека рока који је био неопходан, у смислу члана 89 став 2 тачка 2 ЗКП, који је неопходан да би могло доћи до законске рехабилитације у односу на ту осуду.

Наиме, према одредби члана 523 ЗКП, када су испуњени законски услови из члана 98 КЗ за наступање законске рехабилитације, орган надлежан за вођење казнене евиденције ће донети решење о рехабилитацији, с тим што ће пре доношења решења обавити потребна проверавања, а нарочито прикупити податке о томе да ли је против осуђеног у току кривични поступак за ново кривично дело које је учињено пре истека рока предвиђеног за законску рехабилитацију. Уколико орган надлежан за доношење овог решења не поступи у складу са овом законском одредбом и не донесе решење о рехабилитацији, осуђено лице може само захтевати да се утврди да је рехабилитација наступила по сили закона.

Имајући у виду изнето и чињеницу да се из списка предмета као ни из образложења првостепене пресуде за сада не може утврдити да ли је орган који је био надлежан донео решење о наступању законске рехабилитације у односу на окривљеног АА, нити се пак, са сигурношћу може утврдити када је извршио кривично дело за које је оглашен кривим пресудом Петог општинског суда у Београду К.бр.905/92 од 05.10.1994. године, од чега зависи оцена да ли је наступила законска рехабилитација у односу на осуду Првог општинског суда у Београду К.бр.1892/89 од 19.10.1989. године, за сада је преурађен закључак првостепеног суда да се окривљени АА има сматрати неосуђиваним.

Како су чињенице и околности које се тичу личности окривљеног, а посебно чињенице везане за његову ранију осуђиваност, одлучне чињенице када је у питању одлука суда о казни, то исте морају бити утврђене са истим степеном извесности као и све остале одлучне чињенице у кривичном поступку, од којих зависи правилна примена закона, а што у конкретном случају првостепени суд није учинио, то је првостепена пресуда поводом жалбе надлежног тужиоца, а по службеној дужности укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, првостепени суд ће поступити по изнетим примедбама, те правилно и у потпуности утврдити све одлучне чињенице од којих зависи правилна примена закона која се тиче одлука суда о кривичној санкцији, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

На основу свега изнетог, а применом члана 289 став 1 ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

Записничар
Бранислава Муњић, с.р.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА,
Соња Манојловић, с.р.

За тачност отправки
Управитељ писарнице
Светлана Антић